

Indenrigsministeren: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at Placaten af 25de November 1829 udtrykkelig siger, at Bearbejdet skal udføres, som Øvrigheden har bestemt det, og maa ikke opsættes efter private Klager, enten de Vedkommende troe sig forurettede eller ikke. Øvrigheden maa altsaa i dette ligesaavel som i andre Tilfælde være berettiget til enten at fremtvinge Arbejdet ved Dagmulcter eller lade det udføre for Vedkommendes Regning og inddrive Beløbet hos dem, indtil de faae en Dom for, at Enkelte af dem kunne være fritagne for at udføre Arbejdet.

Schalbiger: Siden dette Spørgsmaal er blevet saa vidtløftig debatteret, vil jeg blot tillade mig at yttre, at jeg troer virkelig, at naar denne Lov kommer ud, vil dette Forhold ordne sig administrativt. Vi behøve ikke at tye til Domstolene, thi, som det blev bemærket, have vi allerede saa gode Bestemmelser, at det godt kan ordnes gjennem Communalbestyrelserne, uden at det bliver en Rets sag. Det er jo dog vist, at Sogneforstanderskaberne og Politimesteren i Forening maae samles, naar der høvert tredie Aar skal gives Regulativer om Veiene. Naar et æret Medlem (Rosenørn-Teilmann) har sagt, at disse Veie staae ikke paa Regulativet, saa maa det bemærkes, at Regulativet er en meget bevægelig Ting; man kan sætte en Veie ind paa Regulativet og tage en Veie ud, naar Erfaringen viser, at det er rigtigt. Naar dette Lovforslag faaer Lovkraft, og der udgaaer et Circulaire fra alle Amtene til Sogneforstanderskaberne om, at de skulle indgive Betænkning om, hvilke Veie der skulle være private, og hvilke der skulle være offentlige, og at de skulle afgive den til Amtsrådet i Forening med Politimesteren, saa maa Amtsrådet undersøge Sagen nøie og faae den ordnet. Jeg troer ikke, det er nødvendigt, at der udkommer en Lov, der opstiller en tredie Slags Veie. Vi maae kun have offentlige og private Veie, og naar denne Lov udkommer med Hensyn til de private Veie, behøves ingen

ny Lov, thi vi vide jo, hvorledes der skal forholdes med de offentlige Veie, og en Mellemting mellem offentlige og private Veie gives ikke, saa meget mere som Amtsrådet har fuld Myndighed til at bestemme, hvilke Veie der skulle optages paa Regulativet. Det kan være meget rigtigt, at rette sig saa meget som muligt efter Sogneforstanderskabet, men er dette uenigt med Politimesteren, bør Amtsrådet træde til. Paa denne Maade ville mange Processer blive undgaaede, og Sagen ordnes paa den nemmeste Maade.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man, efterat Formanden forinden Forhandlingernes Slutning havde erklæret, at kun de Paragrapher, hvortil der var stillet Endringsforslag, vilde blive afstemte, med mindre saadant udtrykkeligt forlangtes, til Afstemning, hvorved:

- (1) Udvalgets Forslag til § 2:
Efter Ordet „Bæsel“ i 14de Linie sættes „ „ i Stedet for „ „, og dernæst tilføies:
„samt desuden at bekjendtgjøre paa Kirkestævne eller den for offentlige Bekjendtgjørelser paa Stedet brugelige Maade, mindst 8 Dage før Mødet“.
forkastedes med 23 Stemmer mod 9.)
- 2) Lovforslagets § 2 (see Tillæg A. Sp. 1761—62)
vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.
- 3) Udvalgets første Forslag til § 3:
Imellem Ordene: „tilligemed“ og „de“ i 14de Linie indsthydes:
„det Væsentlige af“.
forkastedes med 29 Stemmer mod 7.
- 4) Udvalgets andet Forslag til samme Paragraph:
Ordet „Udvalget“ i 3die Linie overst paa anden Side forandres til:
„dem, der have afholdt Forretningen“.
forkastedes med 24 Stemmer mod 12.